

Gerçek

15 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FİYATI: 100 KRŞ YIL: 1 SAYI: 13

İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU
KENDİ ESERİ OLACAKTIR

15.16 HAZİRAN MÜCADELE BAYRAĞINI YÜKSELTELİM!

İşçiler, Emekçiler, yurtsever aydınlar.....
15-16 Haziran büyük işçi direnişinin 8. yıldönümü yaklaşiyor.
15-16 Haziran, işçi sınıfımızın zulme, esarete karşı mücadelesinde önemli bir gündür.
15-16 Haziran 1970 yılında onbinlerce işçinin polis, jandarma barikatlarını parçaladığı, ardından üç şehit, yüzlerce yaralı vererek yürüttüğü bir mücadelenin yıldönümüdür.
15-16 Haziran'da işçi kardeşlerinin kollanına düşen şehitleri, bize ceza töreni bile yaptırmadılar. İlan edilen sıkıyönetim döneminde arkadaşlarımız karşı son vazifemizin yapılmasını bile engellediler.
Bu yılı 15-16 Haziran'ın işçi sınıfımızın mücadele günü olarak kutlayalım, ölen arkadaşlarımızın anısını yüceltelim.

Ayrıca belirtmeliyiz ki: 16 Haziran tarihi, işçi sınıfımızın tarihi açısından yalnız 1970 yılının büyük direnişli hatırlanmaz. 16 Haziran; aynı zamanda 1974 yılında İskenderun Demir Çelik Fabrikasında binlerce işçinin «SENİKA SECME ÖZGÜRLÜĞÜ» için kurana, kurana bir mücadeleye girdikleri gündür.
16 Haziran; aynı zamanda partimiz TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ'nin kuruluşunun ikinci yıldönümüdür.
16 HAZİRAN'da, 15-16 HAZİRAN'ın işçi sınıfımıza yarışır bir şekilde anmak «BİRLİK ve MÜCADELE» inancımızı artırmak için ilerli.
16 HAZİRAN'da, İŞ- EKMEK ve HÜRRİYET MÜCADELEMİZİ YÜKSELTMEK İÇİN İLERİ...
16 Haziran'da, Bağımsızlık - Demokrasi ve Sosyalizmin bayrağını daha yükseklerde dalgalandırmak için ilerli.

gerçek durum

DEMİREL ve ABD

MC'nin Başbakanı Demirel geçenlerde yabancı basına verdiği bir demeçte, Emperyalist işbirlikçisi olduğunu bir kez daha ispatladı.

ABD ile ülke toprakları üzerine hayasız pazarlıklara giren Milliyetçi Cephe, tüm ümidini ABD'den aldığı 1.5 milyar Dolar'a bağlanmış durumda. Demirel ABD Kongresinin bu «yardımı» reddetmesinden korkuyor. Bu konuda Amerikayı sözüme sadık tutmadı. Aslında sözlerinden de anlaşılıyor gibi bu asla bir tehdit değil, aksine Emperyalizme yaranma ve ne kadar sadık işbirlikçi olduğunu ispatlama cabosundadır.

Demirel şöyle diyor, «..... Türkiye ile Amerika arasındaki ittifak neymiş? Türkiye «DOSTLUĞUNU» isbat etmiştir. Bu DOSTLUK neden CEZALANDIRILSIN, hem de sebezalsı yere. Hele ABD Afrika'da bile «YENİ DOSTLAR» ararken, Türkiye'nin dostluğunu neden bir kenara itsin?»

Bu sözlerin anlamı açıktır. Sonundan başlayalım. Bugün dünyada ABD Emperyalizminin Afrika'da dostluk değil sömürge aradığını bilmeyen bir tek insan kaldı mı? ABD her yerde o'duğu gibi Afrika'da da kendisine «işbirlikçi» dostları ve sömürülecek emekçi halkları arıyor mu? Boy Demirel'in Türkiye'nin ABD'ne dostluğundan bahsederken de aynı şeyi kastettiği açıktır. O kendisinin ve temsil ettiği Tekelci Sermaye iktidarının, Emperyalizmin ne kadar yakın dostu ve işbirlikçisi olduğunu isbatla çalışmaktadır. Gerçekten Milliyetçi Cephe ABD Emperyalizmine bağlıdır, gerek Türkiye Emekçi Halkını Emperyalizmin azzın sömürsüz altında tutarak, gerekse ülke topraklarını Emperyalizme peş keş çekerek defolarca ispatlamıştır. Ve şimdi ehkeli olarak ceza değil müskat beklemektedir.

Demirel devam ediyor, «... anlaşma kongre reddedilirse iki ülke arasında gerek bu doğrultuda gerekse başka konularda YENİ BİR ANLAŞMAYA girmek zor olur ve halkın karşısında ABD'nin güvenliliği zedelenir.»

Bu sözler Demirel'in kimlerin temsilcisi olduğunu ve kimler için çalıştığını açıkça göstermektedir. O Türkiye'yi Emperyalizme daha çok bağımlı hale getirecek yeni anlaşmalar yapılamayacak diye korkmakta ve bu konuda ABD'ni uyarmaktadır. Halkın ABD emperyalizmini güvenilir bir dost olarak görmesi için çalışmaktadır. Ve Demirel şunu eklemek ten de çekinmiyor, «...Türkiye'deki Anti - Amerikan hareketleri güçlenecek ve bu İLİŞKİLERİ daha kötüye götürecektir.»

Demek ki Demirel'in görevi Amerika adına Anti-Amerikan hareketleri önlemek ve ABD'nin ülkedeki varlığını ve çıkarlarını korumaktır. Emperyalizme bağımlılık ilişkileri kötüye gidecek diye O'nun ödü kopmaktadır. Demirel bu sözleriyle kendi kendisini maskesini düşürmekte ve halka işbirlikçi yüzünü göstermektedir.

Bugün geniş halk kitleleri, değil güvenmek ABD emperyalizminden nefret etmektedir. ABD Emperyalistleri ve onların işbirlikçileri işçi sınıfının ve emekçi halkın dostu değil düşmanlardır.

İşçi sınıfı ve emekçi halk ABD Emperyalizmini yeni anlaşmalarla girmek şöyle dursun mevcut anlaşmaları derhal yırtılmasını, ABD'nin ülkesinde tüm askeri, ekonomik ve siyasi varlığını son vermesini istiyor. Kısacası, geniş çalışan yığınlar bugün Emperyalizmin sömürü ve baskısına karşı BAĞIMSIZLIK için mücadele ediyorlar.

ANAYASA MAHKEMESİNCE
ANAYASAYA AYKIRI
OLDUĞU SAPTANAN

devlet güvenlik mahkemelerinin faaliyeti durdurulmalıdır

12 Mart faşizmi uygulamalarının bir devamı olarak süren Devlet Güvenlik Mahkemeleri, Tekelci Sermayenin Gerici İktidarı MC tarafından halâ işletilmektedir.

Asla bağımız yargı organı olmayan ve Gerici İktidarın bir baskı aracı görevi yapan Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nin yasal kuruluşları olmadıkları defalarca ispatlanmış olmasına rağmen, halâ faaliyet halinde tutulmakta ve ceza kesmektedir.

Tüm Anayasal ve demokratik kurumlar bu mahkemelerin kuruluşu ve faaliyetlerinin mevcut burjuva yasalara bile aykırı olduğunu defalarca açıklamışlardır.
TEP genel Başkanı M. Belli'yi — siyasi tarihimize eşine rastlanmayan bir uygulamayla — hapsten taziyelik hapse atan Devlet Güvenlik Mahkemesi, bu kez de Türkiye Emekçi Partisi'nin tüm yöneticilerine «141-142. maddelere muhalefetten» dava açmıştır.

Yine Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Yürütme Kurulu Üyesi ve Adana İl Başkanı Reşit Suno Adana Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından 5 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

Son olarak Diyarbakır DGM'si de 92 kişiye daha bir tören sırasında siyasi görüşleri farklı oldukları gerekçesiyle tutuklandı. Böylece

Diyarbakır cezaevindeki siyasi tutuklu sayısı 107 ye yükseldi.

Ayrıca DGM'inde sürmekte olan pek çok siyasi dava ve başta TSİP yöneticileri olmak üzere, pek çok sosyalist ve ilerici aleyhine açılmış yüzlerce soruşturma vardır.

Diğer taraftan tüm ilerici, demokratların ve geniş emekçi kesimlerin DGM ve onların yasalara aykırı faaliyetlerine karşı tepkileri büyümektedir. TSİP ve TEP'in önyak oldukları ve tüm ilerici ve demokrat kuruluşların ortaklaşa yürüttükleri imza kampanyalarında DGM'ler aleyhine onbinlerce imza toplanmıştır.

Yüzbinlerce işçi ve emekçi miting ve gösterilerinde DGM'ni Protesto etmektedirler. Geniş halk kesimleri ve tüm demokratlar Devlet Güvenlik Mahkemelerinin faaliyetlerine derhal son verilmesini istiyorlar.

TSİP: SSCB ile saldırmazlık paktı imzalanmalıdır !...

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Sekreteri Yalçın Yusufoglu Partisinin Bursa'da düzenlediği toplantıda yaptığı konuşmada Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında saldırmazlık paktı yapılmasını istemiş ve «Türkiye saldırmazlık paktına yanaşmakla bölge barışı için tehlikeli tutumunu sürdürmektedir ve emperyalizmin çıkarlarını savunur durumdur. Halkımızın çıkarları ise sosyalist ülkelere dostlukları vardır.» demiştir.

TSİP Genel Sekreteri Yalçın Yusufoglu Partisinin Bursa'da düzenlediği toplantıda Türkiye ile Sovyetler Birliği arasındaki saldırmazlık paktı konusunda değinmiş ve özetle şöyle demiştir: «NATO üyesi olan ve Amerikan üslerini barındıran Türkiye Sovyetler Birliği ile saldırmazlık paktı imzalamadığı sürece bölge barışına taraftar olmadığımızı kanıtlamaktadır. Gerici MC iktidarı Türkiye topraklarını Amerikan çıkarlarına peşkeş çekip özerklik için toprak kiraya vermekle emperyalizmin sosyalist devletlere ve Ortadoğu halklarına karşı Türkiye karakteriyle gücendirmesi doğrultusunda tutum tutmaktadır. Sovyetler Birliği'nin uzatdığı dostluk elini tutmamak ve saldırmazlık paktı önerisini reddetmek doğrudan doğruya ülkemizdeki Amerikan çıkarları ve emperyalist-milliyetçi strateji ile ilgilidir. Halkımızın çıkarları dünya barışından yana ve Sovyetler Birliği'ni dostluk olarak tüm sosyalist ülkelere dostluk ve iyi komşuluk ilişkilerini gerektirmektedir. CHP merkez yönetimi de maalesef bir yandan Amerika'ya karşı çıkmamak öte yandan içte MC'nin ve tüm faşistlerin MC Charty'ci anti komünist şantajlarına boyun eğmek demek olan bir tutumdur. Türkiye-Sovyet saldırmazlık paktı önerisini ortak grupta reddetmişlerdir.»

Faşist Samson darbesinden bu yana Kıbrıs'taki gelişmeler işçiler ve emekçi halkı yakından ilgilir. Türkiye emekçi halkı, Emperyalist ülkelerin ve onların gerici ülkelerdeki işbirlikçilerinin bu ülkeye karşı giriştiği gerici müdahaleleri hoşnutsuzlukla karşılar. Bu gün gerek Türkiye'de gerekse Kıbrıs ve Yunanistan'da geniş çalışan yığınlar BAĞIMSIZ KIBRIS'tan yanadırlar.

İngiliz parlamentosu, Kıbrıs'ta ilgili komisyonlar kurmakta, bu ülkenin bağımsızlığını daha fazla ihlali etmenin planları içine almaktadır. Kıbrıs eskiden sömürgeci haline getirmiş olan İngiltere'nin bu ülkedeki varlığına son verilmelidir. İngiliz Üsleri Kıbrıs'tan sökülüp otulmalıdır.

ABD boğa olmak üzere Emperyalist güçler Kıbrıs'ta faşist bir darbe uygulamak istiyor. Onlar bir yandan, ülkedeki iki emekçi halkı birbirine düşman etmeye, Kıbrıs bölmeye çalışmaya çalışırken, diğer yandan da ülkeyi daha fazla emperyalizme bağımlı hale getirmeye çalışıyorlar. Bu amaçla kendilerini bağımlı ülkelerin işbirlikçi hakim sınıflarına mafiya olarak kullanıyorlar.

Türkiye'de Tekelci sermayenin gerici iktidarı MC'nin başbakanı Demirel, «Kıbrıs'ın Tümenü de alabiliriz, hâlen de bunu yapabiliriz» diyerek savaş kışkırtıcılığı yapıyor ve iki halk arasında düşmanlığı körükliyor. Demirel'in bu tavır Emperyalizmin ekmeğine yağ sürmektedir.

Kıbrıs'ın geleceğine karar verebilecek yegane güç o ülkedeki Rum ve Türk emekçi halkları ve onların seçecekleri yöneticileridir. Emperyalist ülkeler ve başka hiç bir ülke Kıbrıs'ta gerici müdahalelerde bulunmamalı, işgalci kuvvetleri derhal Kıbrıs'tan çekilmelidir.

MC'nin himayesindeki faşistler azgınlıyor

MHP'ne bağlı faşist cemaatlerin, silahlı baskınları ve kanlı cinayetleri devam ediyor. Başbuğları Türkiye'nin emrinde bu gâzu dönmüş gürhür, işçileri, öğrencileri, aydınları alacakları saldırıyorlar. MC Hükümetinin başbakanı ise, bir yandan katillerin başı Dikkatli Başbakanıya özel görüşmeler yapıyor, diğer taraftan da sorumsuz ve ikizöz- lü beyanlarla durumu örtbas etmeye çalışıyor. Faşistlerden «Rejim korumaya kararlı gençler diye söz ediyor. Hükümetin en yetkili kişileri Faşistlerin voten hainlerine karşı mücadele eden «vatandaş» gençler olduklarını» söylüyorlar.

Memleketin tüm zenginliklerini üreten işçiler mi? Çocuklarımızı eğitmek için —zor yasa- na şartlanma— uğraşan yurtsever öğretmenler mi? Geleceğin teminatı aydın ve ilerici gençler mi? Yoksa okul idareleri tarafından görevlendirildikleri 19 Mayıs Günü gösterilerine çıkan kız kardeşlerimiz mi? Tütün holditleri?

Çünkü Demirel ve Türkiye'nin «masum» ve meleketeperver gençleri bunlara saldırmaktadırlar.

Son olaylarla da bir kez daha görüldüğü gibi işçilerin, halkın düğmanı ve Tekelci Sermaye'nin upuğu faşistler, sadece katil değil aynı zamanda rezil ve ah- takızlardır. Onlar sadece grevci işçilere, demokratik mücadeleye veren öğrencilere öğretmenlere değil, kızlarımız, kızıkardeşlerimiz de saldırıyor, hayasızca hakaretlerde bulunuyorlar.

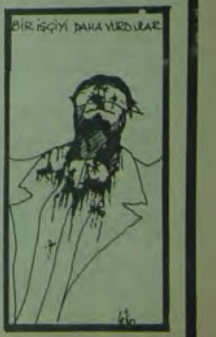
MC uzun süre bu faşist saldırıları, cinayet ve katliamları gülemeye, «soğ-sol çatışması» diye maskelenecekti. Ama artık sil kanlı faşist katilleriyle ölesine azgınlıyor ki, artık gülenek maskelenen katillerin kalmadı. Faşist güçlerin bizzat içinde yer aldığı Milliyetçi Cephe de artık faşist saldırılara e- ciktan açığa sahip çıkmaya başladı. Bir zamanlar sadece Türkiye, «Faşistlerin, devletin güvenlik kuvvetlerinin yordamlarına» olduklarını söylüyordu. Şimdi MHP'nin Dikkatli faşist cemaatleri MC'nin resmi baskı aracı haline geldiler. Artık bugün kolluk kuvvetlerinin mi faşistlere, yoksul faşistlerin mi kolluk kuvvetlerine yardım ettikleri belli değildir. Ya da çok iyi bellidir.

Diğer taraftan işçilerin ve bütün emekçilerin faşistlere karşı tepkisi büyüyor. İlerici gençlik faşist saldırılar karşısında gerilemiyor ve demokratik mücadelesini kararlılıkla sürdürüyor.

Yurtsever öğretmenler, tüm faşist saldırılara, kıyımlara rağmen, anti-demokratik uygulamaları karşısında örgütlü bir şekilde dikiliyorlar ve daha ileri haklar elde etmek için sendikali örgütlenme hakkı için mücadeleye hazırlanıyorlar.

Kitle örgütleri yurt çapında yaygınlaşıyor. Geniş çalışan yığınlar MC'ye ve faşizme karşı seslerini yükseltiyorlar.

«FAŞİZE GEÇİT YOK!» diyorlar.

MÜCADELEMİZİ ENDİRELİM !...

ANCA
ETECEK

RET

eteri Yusef

konusunda

gtr.

ret tesbit

inletlerini

infin çıkar-

ndır. Bu sto-

nde büsbü-

ama imkânı

asgarî üc-

balgesel o-

ıçlı. İşveren

ıye temsilci-

okratik ku-

klendirilme-

ıya bu komi-

aygın ola-

edilmesi

ıvut işleyiş

şüyle işçi m-

ı. Egemem

ırdının bu

ızel kalma-

ı bu önemli

okratik kitle

ırları gerçek-

ıyın çaba

ıçlı sınıfımız,

öğütleri ile

ıer geri sto-

ılamasından

ıçlı sınıfı le-

ın bir bütün

dar kararlı

KAPİTALİST SİSTEMDE ASGARİ ÜCRET

Kapitalist sistemde, asgarî ücretin tanımını şöyle yapabiliriz: Asgarî ücret, özel bir hüner, özel bir bilgi ile donatılmamış işçinin ücretidir. İşçinin ücretinin alt sınırı, her gün elde edilememesi halinde işgücü taşıyıcısının yani insanın kendi yaşam süresini yenileyemeyeceği bir miktara düşmesi değeri ile, yani biyolojik olarak yaş geçilmesi imkânı olan tüketim modellerinin değeri ile belirlenir. Ki bu asgarî ücret tesbitinde işgücü sahibinin ölümü olduğu göz önüne alınarak bunun piyasada bulunmuş devamlı olacağı -ki ücretin devamı için almak zorundadır- aşım, yarıpınma ve ölüm sonucu piyasadan çekilen işgücünün en azından aynı sayıda yeni işgücü ile devamlı yerini doldurması lazımdır. Böylece işgücünün üretim için gerekli üretim aracı miktarı, bu yenilenmeyi sağlayacak kimselerin yani işçinin çocuklarının ihtiyacı olan tüketim araçlarını da kapsar. Böylelikle işgücünün sahipleri mal piyasasında ebedileşirler.

Ülkemizde ise, burjuvazi asgarî ücreti belirlerken kendi sistemlerinin, kapitalizmin kurallarına bile uymamaktadır. Kapitalizmin kuralları içinde sermayedar elbette kâr etmek ve bu kâr elde edilebilmesi için almak isteyecektir. Gerçekten kapitalist bir işgücü için kârlı olduğu işgücünün üretim için gerekli tüketim modellerini almaya yetecek kadar bir para ücret olarak işçiye öder ve işgücünün bir işgücü içinde yarattığı değerin tümüne el koyar. (Ki aradığı fark akıldır.) Kâr artırabilmek için üretimin teknolojik düzeyini geliştirir, emeğin verimliliğini artırır, yoğunluğu çoğaltır. Buraya kadar aynı kapitalizmin kendi kurallarına göre oynamaktadır. Ülkemizde ise burjuvazi emperyalizme bağlı niteliğinden ötürü: «kârın artışı, işgücünün değerini «edememek» görmek ve devlet desteği ile bunu sağlamak. Bunun en açık anlamı, işçinin yarı üretimden ürettiği yarıya yetecek kadar (bile) tüketim modelini üretimin karşılayamayacağıdır.

Kapitalist sisteme son vermek için mücadele eden işçi sınıfı, burjuvaziye kendi kurallarını uygulamak içinde mücadele edecektir.

Edirne'de faşist saldırılar

Halkın yanında yer alan öğretmenlerin ve öğretmen liselerinin üzerindeki faşist baskı ve terörün bir parçası da Edirne'de sürdürülmüştür.

Faşist yuvası haline getirilen Edirne Erkek Öğretmen Liselerinde faşist komandolar yalnız öğrencilere değil, işçilere ve halka da saldırıyor. Son olaylardan biri 10 Mayıs akşamı oldu. Okul pansiyonunda ilerici öğrencilere saldırıldı ve yaralandı.

HOZAT'TA TERÖR

Faşist özelemleri yanan MC İktidarın ağır bir şekilde yurtsaver gençlere, emekçi halka ve her düştür insana karşı saldırısını artırmaktadır. Bu saldırının bir bölümü de Hozat'da sürüyor.

1938 Dersim Katliamına yenilerini eklemek isteyen burjuvazinin bu faşist baskı ve terörü karşısında Hozatlı devrimciler şöyle diyor:

«ABD emperyalizminin kuklası, faşist MC İktidarın günü iyi bilmediği ki; yığıt, yurtsaver Dersim halkı bu yunlara gelmeyecek, bağımsızlık - demokrat - sosyalizm kavşasında sonuna dek yürüyecektir.

19 yaşındaki kızı saldırıdan Jandarma erini koruyan Hozat

Bir Birleşme Üzerine

Bilindiği gibi DISK tüzüğünde aynı işkolunda tek bir sendikayı üye kabul etmekte, gözet bir kaç sendika üye olursa onları tek bir merkez sendika olarak birleştirmektedir.

İşte Kimya işkolundaki Petrol - Kimya - İş sendikası ile Petkim - İş sendikası da birleştirilmektedir. Disk Birleştirme Komisyonunun bu iki sendikadan birleşmesi hakkında verdiği karar Petrol - Kimya - İş'in, Petkim - İş'e katılmasıdır. Bu yanlış karar Petrol - Kimya - İş üyelerine de tepkiliye karışmıştır ve imza kampanyası açılmıştır.

«DISK Yürütme Kurulu Başkanceliği.

Bizler DISK'e bağlı Petrol - Kimya - İş üyesel işçileriz.

Sınıf uzlaşmacılığına süvânın sari sendikacılığa karşı devrim-

ci sendikacılık ilkelerini kuruluştan bu yana benimseyip somutlaşmış olan DISK'in her türlü karşı devrimci engellere ve girişimlere rağmen ayakta kalıp gelişip güçlenmesinde azımsanmayacak katkılarımız olmuştur. Ve bizler işçi sınıfının birliği ilkesi doğrultusunda sınıf sendikacılığı temelinde işçi sınıfının sendikalaşmışlığına yana olduğumuzu belirtiriz.

Sendikamız Petrol - Kimya - İş'in Petkim - İş'e birleşmesi için DISK tarafından görevlendirilmiş bulunan Komisyon'un kararını ağırlıklı çoğunlukla buluyoruz. Birleştirme Komisyonu'nun kararında ilke olarak sürekli ve ağırlıklı bir birleşme amaçlandığı belirtilmesine rağmen aynı kararda Petrol - Kimya - İş'in Petkim - İş'e katılması önerilmektedir. Bu açık bir çelişki ve haksızlıktır. Sendikaların gerçek

üye sayıları, gerçek mal varlıkları dikkate alınarak adil bir birleşmenin şartları saptanabilir. Bizce en uygun çözüm, her iki sendika tabanının en geniş şekilde temsil edileceği bir toplantıya da DISK'in görevini altındaylaacak bir referandumdur.

Biz aşağıda isim ve imzaları bulunan Petrol - Kimya - İş Sendikası üyesel işçiler, işçi sınıfının birliğine giden yolda sınıf sendikacılığı temelinde birleşmeden yana olduğumuzu bildirirken, Komisyon kararının birliği kolaylaştırıcı yönde değerlendirilmesi için gereğini önemle rica ederiz.

İşçi sınıfımızın birliği, ancak gerçek sendikacılık anlayış ve ilkelerinin uygulanmasıyla sağlanacaktır.

ODEMİŞTE FAŞİST BASKILARI KINANDI

Önemli devrimciler 8 Mayıs'ta Faşist baskıları kinamak için bir yürüyüş düzenlediler. İşçiler, pahalılığı tel'in eden Ödemiş devrimciler Töb-der ve Ök-der tarafından düzenlenen yürüyüşü zulmü ve sömürüyü lanetlediler. Yürüyüşe yalnız Ödemiş emekçileri değil çevredeki demokratik örgütler de katılmıştır.

MEYÖD KURULDU

Azınlıktan faşist saldırılar ve düzenli sömürsüzün yarattığı engeller karşısında halkımız, demokratik mücadelesini verebilmek için çeşitli örgütler kuruyor. Bunlardan biri de Mersin Yüksek Öğrenim Derneği (MEYÖD). Dernek tarafından yayınlanan bildiride kuruluş amacı şöyle belirtiliyor:

«Bizler Mersin Yüksek Öğrenim Öğrencileri kıymetli ve faşist baskılara karşı koyabilmek, anti-faşist ve anti-emperyalist bir öğrenci birliğinin oluşması için, bir dernek çatısı altında birleşmeyi zorunlu buluyoruz. Birliğimizli sağlanmıştır. Bütün öğrenci arkadaşlarımız; — Tüm ekonomik ve demokratik haklarını korumak için

— Daha iyi öğrenim olanakları sağlamak için — Egemem sınıfının üzerinde dinamık istedikleri politik ayınlara başa çıkmak için — Başka illerden gelen öğrencilerin yurt sorunlarını halletmek için

Anti-faşist, anti-emperyalist, anti-sömürgeci mücadelelerde tüm emekçi halkımızı, tüm devrimci ve yurtsaverleri birliğe çağırıyoruz.

Her gün bir evladını verdiğimiz, coşup, coşmadığı, işkence yapıldığı öğrenen, her gün yurtsaver evlatlarına karşı faşist baskıların yapıldığı duyan Yİ-GİT Halkımız bu saldırıların başlangıcı olmadığını, gibi sonunda olacağını bilmesininiz.

Türkiye'de İşçi Hareketleri 2

BİLECEĞİZ, ÖĞRENECEĞİZ YARIN BİZ YÖNETECEĞİZ

1908'E KADARKİ DÖNEM

Gecen sayımızda işçi sınıfının ilk ortaya çıkışını ve ilk hareketlerini anlatmaya çalıştık. İşçi sınıfının o dönemden sonraki mücadelesinin yükseldiği dönem - grev dalgası - II inci Meşrutiyet günlerine rastlar 1880 yılları ile 1908 yılları arasında (Abdülhamit'in istibdat döneminde) kayda değer hareketleri şöyle özetleyebiliriz:

1882 Ekiminde Tatavla kuduracılarının grevini bilmeyiz. 1885 Nisan'ında odun depolarında odun bıcıları grev yapıyor, öncüler zindanlara atılmaktadır.

1886 da Beyoğlu mağazalarının tezgahtar ve personeli «Pazar günlerinin tatil olması» için greve çıkarırlar.

Bundan sonra 20 yıllık bir süreklilik ile karşılaşılmaktadır. 1908 yıllarında ise İstanbul Reil Tütün işçileri greve çıkmışlardır. Bunda özellikle istibdatın koyu baskısının etkisi olsa gerek!

İşçi sınıfının ilk gerçek örgütlenmesi bu dönemde olmuştur. 1894'de, Tophane'deki Fabrikalardaki işçiler tarafından kurulan «Osmanlı Amele Cemiyeti» çok dar kalmışsa da, «sınıf» temeli üzerine kurulmuş ilk işçi sınıfı örgütüdür. Gizli çalışan bu cemiyet, Abdülhamit polisince gözetilerek dağıtılmış, tesbit edilenler zindanlara atılmıştır.

İŞÇİLER İNSANİSİZCE ÇALIŞTIRILIYOR VE SÖMÜRÜLÜYORDU

1908'de işçilerin içinde bulunduğu ekonomik durum ve çalışma şartlarını şöyle özetleyebiliriz: İşgünü 16 saat buluyordu. Muvakkat ve acemi

işçilerin aldığı ücretler 6-7 kuruşu geçmiyordu. Tarım da ise bir kaç kuruşu inliyordu. (o dönemde bir akçe ek mek 1 krp, peynir 4 krp, sabun 6 krp, şeker 7 kuruşu.)

Özellikle yabancı sermayenin denetimindeki işletmelerde sömürü daha yoğun, çalışma şartları daha da kötüydü, çalışan işçilere işbaşına geliş müddetleri mensahhe dahil olması dolayısıyla, batotik işyerlerinde yapıp, kalkmaları mecburiyeti konmuştu.

Kadın ve çocuk işçiler gitkice artıyordu. Özellikle mensucat sanayinde önceden beri çalışmakta olan kız çocuklar ve kadınlar, diğer sanayi kollarında da çalıştırılmaya başlanırdı.

«HÜRİYET — ADALET — MÜSAVAT» SLOGANLARI YAYILIYOR

O dönemde politik durum içi ngünleri şöyleyebiliriz: Abdülhamit istibdatı karşısında gelişen muhalefet «İttihat ve Terakki Fırkası» (Partisi) iyi değeriendirilmişti. İç içi meşrutiyeti tıllan edilmiş ve yapılan seçimleri çoğunlukla kazanarak iktidara olmuştur.

İşte böyle bir hava içinde «HÜRİYET — ADALET — MÜSAVAT» diye her tarafta nara atıldığı bir sırada işçi sınıfı da haklarını istemek sayılmakla kurtulmak için «GREV BAYRAĞINI» dalgalandırmaya başladı.

GREVLER BAŞLIYOR VE YAYILIYOR

İlk grev haberleri Rumeli'den geliyordu. 1908 yılının Ağustos ayının başında; Alattini Tuğla Fabrikası işçileri, yünde el ile çalıştırılan ve emekçilerince greve bağlanmışlardı. Selanik tütün işçilerinde yünde, otuz çok kabul edilemediği için greve başladılar. Yine Selanik'te Rumeli Şimendiferleri de greve girmişlerdi. Bu grev, bütün demiryollarındaki grevin ilk ölmüştür. İşçiler ve memurlar kitle halinde idareye başvurarak «ayıklarının artırılmasını» istedikler.

Rumeli'de başlayan bu grev dalgası gitkice yayılıyordu. Tramvay, havogazı, tütün, deri, şeker işçileri de ücret zamları için iş birkoyu, grevleri yapıyorlardı.

İstanbul'daki Şark Demiryolları (Sirkeci-Avrupa) da bu grev hareketine hemen katılıyordu. Burada başlıca talep, sendikaların tanınması idi.

Sendika yayınladığı grev bildirisini şöyle tamamlıyor du: «Telgraf alati, sendika azası tarafından muhafaza edilecektir. Her buyundaki bekçiler alât ve devami muhafaza edeceklerdir. Bütün arkadaşlara sükun ve iltidal tavsiye ederiz. İhtizam hiç bir sebeple bozulmamalıdır. Yaşasın Birlik!»

İzmir'de Tramvay işçileri çalışma saatlerinin 10 saat indirilmesi için grev yapıyorlardı. Adana'da bazı pamuk atöyeleri de işçiler tarafından işgal edilmişti.

Eylül ayı ortalarında Zangulad maden işçilerinin de ayaklandığını görüyoruz. Direniş önce demiryolu işçilerinin katkısıyla hareketlene engel olmak için demiryolu üzerine barikatlar yapıp, bayrak dikmeleriyle başlamış giderek bütün işçiler iş bırakıp, GREV'e bağlanıyorlardı.

Ellerinde balta, kazma, küreklerle şehre imişler, Fransız Şirketinin idare binaasını kuşatmışlardı. Bu işçilerle, polis arasında çatışma çıkmış ve polisler kaçmak zorunda kalmışlardır.

Ereğli Havzasındaki direnişin sebebi, Ereğli Şirketi

ve diğer kumpanyaların yaptıkları bir «hastahane»nin giderlerini işçiden kesilmeğe başlamasıdır. İşçiler yömüylelerinden, hastane parası kesilmesini kabul etmemişlerdir.

Fransız Şirketi bu direniş korkuyla karışmıştır. Hükümet grev yapan diğer işçilere uyguladığı gibi bu grevede asker göndermiştir. Ama işçiler gerek hükümet, gerek şirket yetkililerine «hastane parası» kesilmedi sürece, greva devam edeceklerini belirtmişlerdir. Bunun üzerine Fransız Şirketi, işçilerin isteğine boyun eğmiştir.

Anadolu-Bağdat Demiryolları işçileri de «dilenmek ve yalvarmak yolunu» değil, işçi sınıfının mücadelesine uygun bir şekilde GREV yapmak ve isteklerini böylece kabul ettirmek yolunu seçtiler.

Anadolu-Bağdat Demiryolları işçilerinin başlıca istekleri şunlardır:

1 — İşçi Derneğinin şirket tarafından tanınması. 2 — Yal işçileri gibi her dereceden işçilerin gündeliklerine 3 kuruş, gündelikçi memurlara ve uzman işçilere 4 kuruş sun yapılması.

3 — İş süresi dışında çalıştırılmama, Geceleri çalışmaları için mialı gündelik.

4 — Memur züğüdünün değiştirilmesi, ayıldığında yünde birbiruç kesilen her memur ve ailesi parasız tedavi edilmeli, ilaç verilmesi, memurların hastane masrafları şirkete ait olmalıdır.

«Anadolu - Bağdat demir yollarındaki işçilerle - memurların ortaklığı ve toplu halde girişimleri bu grev kını. Önce bütün memurlara, işçiler ve küçük memurların arasını açtıkları. Komite ikiye bölündü. Ve direniş, ricalar, dilekçeler dercesine indirtildi ve sonunda sönüp, gitti.

Şark Demiryollarındaki grevde bastırıldı. Askeri birlikler önemli buraları ve telegrafhaneyi işgal ettiler. İşçiler arasında baş gösteren panik sonucu ve sendikaların toplu parasının alınmaması neticesi bu grevde başarısız sonuçlandı.

Şirketi - Hayriye Fabrikası işçilerinin grevi de zorla bastırıldı. Balya - Karayazın madenlerindeki grevler de aynı şekilde hükümet kuvvetlerince bastırıldı.

Aynı demiryollarında grev ise çok kanlı geçti. Punta istasyonunda, grevci işçiler bir gün önce hapsetildikleri arkadaşlarını kurtarmak istemişlerdir. Jandarma işçilerin üzerine ateş açmış, bir işçi şehit edildiği gibi bir çok işçi de yaralanmıştır.

Osmanlı Hükümeti, görüldüğü gibi, daha başlangıcından itibaren bir ciğ gibi karşılarına dikilen en haklı talepleri sunan bu işçi hareketlerine polis ve asker gerekerek cevap vermiştir. «KARDESİMLİK ADALET» sözlerini sahtelikle, hükümetin emperyalizmden, sömürden, sermayeden yana olduğu bu olayla çok daha açığa çıkmıştır.

BASINDA 1908 GREVLERİ

1908 grevleri, günün gerici başında da sert tepkilerle karşılanmıştı. Bu hareketin «yabancı sermayeye baltaladığı» dolayısıyla, yabancı sermayeye dayanan bütün sanayi ve bütün iktisadi hayatını yozlaştırıyor, «Yerli amelilerin, ecnebi amelie seviyesinde olamayacağı, bu yüzden yabancı işçilerle aynı hakları talep

edemeyeceğini» iddia etmişlerdir. Şirketlerin hisse senetlerinin kıymetlerinin düşeceğini bildirmişlerdir.

Başının o dönemde de kimlerden yana olduğunu göstermektedir, bu yazı.

GREV YASAĞI KONUYOR

Emperyalist güçler ve şirket yetkilileri bu hareketlerin bastırılmasını, önlenmesini istedikler. Mecidi-i Mebusan'da bazı protestolara rağmen sömürücülerin çıkarlarına uygun bir «Tatili Eşgal Kanunu» çıkarılmıştır. (Ağustos, 1908).

Bu kanunda geniş bir kummi hizmete anlaşıyor getirilmiş ve bu kavrama giren mükemmel sendika teşkilı yasaklanmış, var olan kapatılmıştır. Grev hakkı hemen hemen yok denemek kadar kısıtlanmıştır.

1908 GREV DALGASINI DEĞERLENDİRİREK:

İşçiler, destekleyerek iktidar almışında hizmet ettiler İTHALAT ve TERAKKİ tarafından, kan ve gözyağına boğulmuşlardır.

İşçiler «Hürriyet - Adalet Müsavat» sloganları ardına sığınanların gerçek yüzünü yavaşladıkları olaylarla görmüşlerdir.

1908 grevleri - bu tarihten bütün - önemli işyerleri yabancı sermaye'nin elinde - doğrudan doğruya yabancı sermaye karşı hareketler olmuştur. Örgütüzüğü ve kendiliğindenliğin sürdüğü bu yıllarda, işçilerin ekonomik anlamda bile örgütsel za-yıflığı neticesi yapılan 40' aşkın direnişlerin, grevlerin bir kısmı başarılı geçmiştir.

Ama işçiler bu mücadelelerinden de deneyler çıkararak örgütlenme ve grev yasağına rağmen, mücadelelerine devam ettiler.

Gelerek yazımda Kurtuluş Savaşına kadar olan bölümü anlatmaya devam edeceğiz.

A Ç K L A M A

Gecen sayımızdaki bu yazı dizisinin başlığını yanlış okumasıyla ilgili bu açıklamayı gerekli gördük: İşçi sınıfımızın doğuşundan bu güne kadarki mücadeleleri hakkında çeşitli araştırmalar yapılmıştır. Bu araştırmalar arasında birbirini tutmayan bazı önemli noktalar ve işçi hareketlerinin değişik yorumları vardır.

Sosyalist hareketimizin geçmişi ve işçi hareketleri üzerinde inkişaf etmiş veya etkisizliği konusunda elde yeter belgeler dokümanlar ise çok azdır.

Bu konuda yerli-yabancı bütün belge ve araştırmalar tek tek incelenmeli, o dönemden yayınlanan risinler değerlendirilmeli, ancak böylece tutarlı bir hareket tarzı oluşturulabilir. Bunu yapmak işçi Sınıfı Partisinin bilimi kurulumu görevidir.

Bizim çalışmamız ise, bir arkadaşımızın bu konuda ci çeşitli araştırmaya ve derlemelere değeriendirerek mümkün olduğu kadar anlayışa varmış olayları vererek, Türkiye'deki işçi hareketlerinin ve sosyalist hareketin tarih gelişimi içinde kabaca bilimselini sağlamaktır.

O yüzden de bu yazı dizisine «Türkiye'de İşçi Hareketleri başlığı verilmesine rağmen, teknik bir halo yüzünden geçen sayımda yazı dizisinin başlığı Türkiye İşçi Hareketi Tarihi» diye yayınlanmıştır.

Düzeltil, özür dileriz.

GERÇEK GAZETESİ — Şahibi: T. Ağaoğlu — Y. İ. Sarımsulu: H. Coşkun — Adres: Boşmaship Sok. 10/11 Çoşoğlu — Dizi: Matbaa 13 — Baskı: Arzum Orset, 3.3.17

GREVLER ENGELLENEMEZ VE YASAKLANAMAZ

TSİP DİYORUKİ: Her türlü grev hakkı üzerindeki bütün kısıtlamalar kaldırılmalı, grev haklarına hic bir önartı konulmamalıdır.

HEKTAŞ:

Kartal'daki Hektaş Fabrikasında DİSK üyesi Petrol Kimya-İş Sendikası'nın başlattığı Grev Bakanlar Kurulu kararı ile ertelenmiştir. Taram ilâçları üreten Hektaş'ın Anonim Şirket olarak hissedarları arasında Faruk Sükan, Sadettin Bilgic, Kemal Sabir gibi ünlü politikacıların bulunduğu ve hükümetin Hektaş grevini ertelemesinde, kararname yer alan emmleket sağlığını gerçekle bağdaşmadığıdır.

Petrol - Kimya - İş Sendikası, Bakanlar Kurulunun Hektaş grevini ertelemeye kararına karşı Danıştay'a başvurdu. Erteleme kararını, «MC'nin sermaye yanlı tutumunun en açık kanıtı» olarak nitelleyen Petrol Kimya - İş Sendikası'nın yayınladığı basın bildirisi şöyle denildi: «Hektaş grevi, bu işyerinde üretilen taram ilâçları satışının en yoğun olduğu dönemde baş-

Gecen aayımızda MC nin grev kınıcılığı yaptığını, bir buçuk ay süren PTT grevini ertelenen başka anlam taşımadığını yazmıştı. Gene aynı sayfada bir grev haberi vardı = Hektaş. Ve patronun LOKAVT'ına «İlahımız GREV» diyerek cevap veren Hektaş işçilerinin kararlı direnişi karşısında burjuvazi çıkar yolu bu grevi ertelemelektir buldu. Burjuvazi, bu tür baskı ve oyunlarla işçi sınıfının mücadelesini durduracağını sanıyordu. Ve burjuvazi ATAS Rafinerisinde de aynı oyunu oynamak niyetinde. Mobil ve Shell gibi petrol trolsterlerinin baskısıyla Ato'da yapılacak grevi erteleme çalışmaları şimdi den başlamış.

Bu olaylar karşısında görevimiz, «GREV ERTELENEMEZ VE YASAKLANAMAZ» sloganını hayata geçirmeye çalışmak, bu hakkımı z da söke söke kabul ettirmek.

İstamış. Toplu sözleşme görüşmelerinde alınamayan hakların, bu önemli dönemde başlatılan grevle olmaksızın istenmesi işverenleri asıl rahatsız eden nedenler.

Ayrıca bugün, taram ilâçları üretilen işyerlerinin hemen tümünde toplu sözleşme görüşmeleri devam etmektedir. Hektaş'da başlatılan grev, sözleşmelerinin devam ettiği diğer işyerlerini kaçınılmaz olarak etkilemiştir. İşte bu nedenler, grevimizin başlamasından sadece 2 gün sonra Bakanlar Kurulunun karar vermesinde etken olmuştur sanıyoruz.

Bakanlar Kurulu, grevin emmleket sağlığı bakımından 30 gün süreyle geciktirilemesini gerekçe olarak getirmektir. Taram ilâçları üretilen işyerleri arasında, gerek üretim gerekse istihdam kapasitesi bakımından en sonlarda gelen Hektaş işyerinde grev, emmleket sağlığını değil olsa olsa politika kadamalarının çıkarılması tehlikeye düşürmektedir.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi

- İşçilerin gizli oy açık sayım referandum yoluyla sendika seçme özgürlüğü gerçekleştirilinceye kadar, başlatmış olduğu çalışmalar devam eder.
- İş Kanunu'nun tüm anti-demokratik hükümlerinin kaldırılması, öncelikle ve özellikle 13, 17 ve 24. maddelerin bir an önce iptal edilmesi için mücadele edilir.
- 274 sayılı Sendikalar ve 275 sayılı Grev Lokavt ve Toplum Sözleşme Kanunlarının bütünüyle anti-demokratik olduğu görüşünden hareket ederek bu hayati konularda demokratik yasaların çıkarılması için mücadele edilir. (TSİP 1. Parti Kongresi kararları - 4.3.1, 4.3.2, 4.3.3.)

Şanlı 15-16 Haziran'ın 6. yıldönümüne yaklaştığımız bu günlerde önümüzdeki acil taleplerden biri de İş Kanunundaki Sendikalar Kanunundaki Grev, Lokavt ve Toplu Sözleşme Kanunundaki anti-demokratik hükümlerin kaldırılması ve anti-demokratik oldukları açık olan bu kanunların yerine demokratik yasaların çıkarılmasıdır.

Bu mücadele işçi sınıfımızın ve tüm emekçilerin vermek te olduğu bağışmazlık, demokratik ve sosyalizm kavayının ayrılmaz bir parçasıdır.

LOKAVT SON BİR ÖRNEK = TEKFEN

Burjuvazinin işçi sınıfımız üzerinde bir baskı aracı olan Lokavt'ın nasıl birşey olduğunu en açık şekilde gösteren olaylardan biri de Derince'de TEKFEN'de oldu.

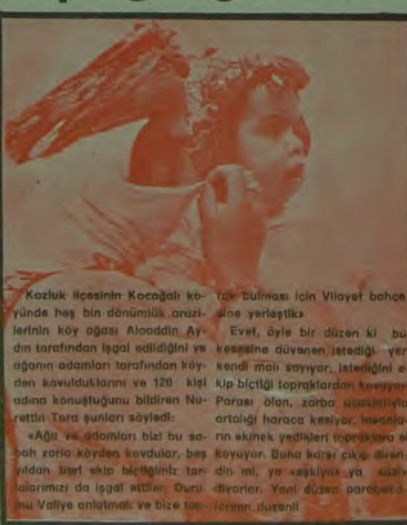
150 işçinin çalıştığı Tekfen'de 100 kişi Otomobil-İş üyesi olduğu halde patron, kendi sözünden asla çıkmayacak Türkiye Metal-İş sendikasıyla sözleşme imzalamış. İşçiler bu sözleşmeyi tahakkuklarını ve yetkili sendikadan tesbiti için fabrikanın önüne cadır kurarak direnişle geçmişlerdir. Bir kısım arkadaşlarımız baskı altında çalıştırıldığını söyleyen işçilerin bu direnişi karşısında patron ünlü tehditlerini açıklamış, yani 150 işçiyi ve ailesini, 450 aileyi açlığa işsizliğe mahkum etmiştir. İşimize, ekmeğimize e köylerimize karşı onun bu baskı ve sömürsünü sürdürdüğü aralarında, yani LOKAVT'a, sendika seçme özgürlüğünü kısıtlayan yasalar karşı mücadele bayrağımızı yükseltelim.

ATAS Rafinerisinde çalışan 310 işçiden Petrol - İş Sendikasına bağlı 275 işçi adına sürdürülen toplu iş sözleşmesi anlaşmazlıkta sonuçlanmıştır, bunun üzerine grev kararı alınarak yabancı şirketlerin sahibi bulunduğu adı geçen rafineride 17.5.76 tarihinde bildirilmiştir.

Bu durum karşısında ATAS şirketi 17 Mayıs 1976 tarihli 53 sayılı bir yazıyla Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığına başvurarak başlayabilecek grevin ertelenmesi isteminde bulundu. Oğrenildiğine göre bakanlık istedi olumlu karşıladi ve bu konuda kararnameyi Bakanlar Kuruluna sunma hazırlıklarına girişti.

Bakanlar kurulunun bu erteleme kararının arkasındaki nedenlerden birinin de rafineride % 17 hissesi olan BP'nin hissesinin TPAO tarafından alınmasının söz konusu olması gösterilmek isteniyor. Bu olayın arkasında da yine dünyanın petrol trolsterlerinden Mobil ve Shell yer alıyor.

30 ailenin toprağı işgal edildi

TAMSAŞ'TA GREV

Tamsaş Tarım Aletleri ve Makine Sanayi A.Ş. işçileri 2 hafta önce başlatıldıkları grev kararında sürdürüyorlar. İş, EkmeK, Hürriyet kavgası veren Tamsaş işçileri haklarını adına karar verdiklerini söylemekte «geri adım atmaya»cağız, haklarımızı söke söke alacağız» demektedir.

Maden-İş sendikası yetkililerinin verdiği bilgiye göre işyerindeki 82 işçi de grevdedir. İstalek alanında saat ücretine 6 TL. zom yapmışları var. Buna karşılık işverenin teklifi ise 1, yıl 50 kr, 2, yıl 100 kr. zom yapmaktır. Diğer sosyal hakları ise hiç kabul etmemektedir.

Yığıl Tamsaş işçileri haklarını söke söke almaktadır. Yavaşan İş-EkmeK-Hürriyet kavgası

Amasya ilinin Çeltek Bucağındaki linity işletmelerinde çalışan 890 işçinin 5 Mayıs'ta başlattığı grev başarıyla devam ediyor. Grevi, kurucu genel kurulunda DİSK'e katılma kararı almış olan Yeraltı Maden-İş Sendikası yönetiyor.

Çeltek'te grev ve mücadele heyecanı 1 MAYIS kutlamalarında üstün bir şekilde yoğunlaştı. Çeltek işçileri greve başlamadan önce 1 MAYIS'ta işçi sınıfının uluslararası Birlik, Dayanışma ve Mücadele gününü coşkun gösterilerle ve mücadele azmiyle kutladılar. Çevre köylerden gelen kalabalık bir köylü topluluğu ise Çeltek işçileri gücünü bir dayanışmanın örneğini verdiler. Direnişle hazırlanan işçiler, destekleyen köylülerin 1 MAYIS'ta işyerinde eriştikleri potansiyel, 5 gün sonra grevin fitan başlamasından sonra yükselerek bugüne dek sürdü. Çevre köyler bir başka maden açığına çalışan ve şimdiki Türk-İş'e bağlı olan işçiler, grev halinde Yeraltı Maden-İş işçilerinin en büyük destekçileri durumundalar.

Çeltek Linity işçilerinin dilinde 1968'deki Alpagut olayları

ve Alpagut işçilerinin mücadeleleri bir kere daha yaşanan Türkü gibi doluyor. Bilindiği gibi 1968 yazında iflas halindeki Alpagut linity işletmelerini işgal ederek, açığı çalıştıran ve yöneten işçiler üretimi % 50 artırmışlardı. Bunun üzerine firarı işveren jandarma göndererek işçilerden işletmeyi geri almıştı. İŞÇİ-KÖYLÜ DAYANIŞMASININ SEÇKİN ÖRNEĞİ

Çeltek grevinin işçi sınıfımız arasında ve emekçi halk hareketimiz lehine önemli bir yanı da çevre köylerden hatta u köy köylerden büyük destek görmeleri oldu. Her gün köylerden grup grup köylüler geliyorlar, grevdeki işçileri kutluyorlar, aramış olanak çok sayıda koyun ve çeşitli yiyecekler

getiriyorlar. «Sizin mücadelemiz, bizim de mücadelemiz» diyorlar.

Ve işçilerin mücadele azmini, işçi sınıfı öncülüğüne yaraşacak şekilde nasıl da köylüler güven verdiklerini, köylüler iş tuttuğunu somut pratik içinde gözledik.

Grevin yürütülmesiyle sorumluluk olarak grev yerinde bulunan sendika merkez yöneticilerinden Abdullah Yılmaz, işçi sınıfının somut eylemlerinde, işçi sınıfının aktif bir mücadelesinde böyle bir işçi - köylü dayanışmasının Türkiye işçi sınıfı tarihine, emekçi halk hareketine en seçkin örneklerinden birini teşkil ettiğini ve işçi sınıfı öncülüğündeki işçi - köylü ittifakının boyasına güçle simgelandığını söylüyor ve işçi sınıfının sınıf sendikacılığına, işçi sınıfının siyasi ve ekonomik mücadelesini aynımladığını ve işçilerin kendisi için sınıf olma, ekon-

mik mücadeleyi asip, siyasi mücadele bilincine ulaşma gereğini vurguluyor. İşçi sınıfının savaş okulunda, grevlerin bilinci hızla gelişirken, grev süresince sürekli eğitim çalışmalarını yapıyor ekonomik bilincin ötesinde işçilere siyasi bilinc veriliyor.

GREV GENİŞ DESTEK GÖRÜYÖR

Çevre il ve ilçelerdeki sosyalist ve demokratik kuruluşların temsil devrimleri, yurtsever grup grup grev yerine gelecek dayanışma ve boğan dileklerini ilettiler. İşçilerle birlikte halk oyunları oynuyorlar, sohbet ediyorlar.

Grevdeki işçileri destekleyen örgütlerin başında Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Çorum Örgütü yöneticileri ve üyeleri de var. Bu arada Çorum'a gelen TSİP Genel Sekreteri Yalçın Yusuf oğlu da geçen pazar günü kalabalık bir partili grubuyla birlikte grevdeki işçileri ziyaret etti ve Rız adına bağışları diledi. Bu bağışları, azimli grevden ve güçlü birlik atmosferinden dolayı devrimci sendika yöneticilerinin kutladı...

Çeltek grev başarıyla devam ediyor. Ve en büyük grev dönüzinde yazıldığı gibi 1980 İŞÇİ TEK SES, TEK YÖREK, SIKILMIŞ BİR YUMURK GİBİ - YARIN MİLYONLARCASI...

ZONGULDAKTA grev hazırlığı

1976'nın ilk beş ayı dolmadan 18 işçinin olduğu ve 1996 işçisi yarandığı EKİ'de yıla ortalamada 9000 iş kazası» olmaktadır. Bu burjuvazinin sömürsünü nasıl camıcamız sürdürmektedir. Bu hırsların nasıl gözünü kararttığını, açıkça gösteriyor. Hayatlarını ortaya koyarak kömürü toprağı metrelere altından çıkararak onu «kara» alması yapan, kan veren maden işçileri elbette bu emeklerinin karşılığını, hayatlarının ve geleceklerinin güvence altına alınmasını isteyeceklerdir. Bu yalnız onların değil tüm işçi sınıfının acil taleplerinden

biridir. İş kazalarına karşı gerçek tedbirlerin alınması için mücadele edelim!

Ve bu mücadeleyi vermek isteyen maden işçileri bu gün öyle bir sarı şebekenin kontrolü altındadırlar ki, insan gözleriyle görmeden inanmamaktadır. MC partilerinin sokulmuş söze «işçiler» günde bir saat bile çalışmaz, arkası olmayan onbinlerce işçi alabildiğine sömürmektedir. TÜRK-İŞ'e bağlı sanayi Maden-İş Federasyonu işçileri burjuvazi peşke çekmekte, sömürü düzenini sürdürdürebilmesi için çırpınmaktadır.

Sınıf sendikacılığı, Toplu İş Sözleşmelerinin işçi sınıfına değerlendirdi ve «sınıf mücadelesinde önemli bir araç haline getirmeye çalışıyor. Bu anlayış toplu sözleşmenin yapıp ve yürütüş biçimini de çok önemli bir şekilde etkiler. Bu gün bir çok sendika kapalı kapılar ardında sözleşmeleri imzalarken kendilerine «devrimci» diyen bazı sendikalar bile işçileri sözleşmeye katılmadığını yollamıyor. İşçilerin, patronların etkisinde kalabileceğini, genel bir sözleşme düzenini değil yalnız kendisini ve işyerini düşünürler bu yüzden sözleşmelere işçileri katmamalı demektirler. Tabii ki onlar, toplu sözleşmeleri, sınıf mücadelesinin bir parçası olarak göremedikleri için onları işçilerin mücadele içinde bilincelenecəğı gerçeğine inanmazlar.

Yine bazı adı «devrimci» sendikalar ise bütün işçilerin görüşmelerde katılmasını ısrar ediyorlar. O zaman «sendika» teşkilatları kurmağa ne gerek olur? Örgütü, örgüt disiplinine güvensizliği getiren bu metot da sınıf sendika çiliği anlayışıyla çelişmektedir.

Biz sınıf sendikacılığı doğrultusunda, Toplu sözleşmelerin yapılması ve yürütülmesinde emek olarak nasıl dayanışma gerektirdiği ısrar edeceğiz. (Ki, bu gün bu yöntem, bazı sendikalarla uygulanmağa çalışılmaktadır.)

lik önce şunu belirtelim:

İşçilerin toplu sözleşme hazırlık, görüşme ve kararına aktif ve bilinci şekilde katılması amaçlanır.

Toplu İş Sözleşmelerinde, görüşmelerde istenecek haklardan, patronla sözleşmenin imzalanmasına kadar bütün aşamalarda işçiler söz ve karar sahibi olmalıdır.

Sınıf sendikacılığı anlayışıyla Toplu Sözleşme yapış yöntemini şöyle özetleyebiliriz:

HAZIRLIK AŞAMASINDA: İşçilerin eski sözleşmelerindeki şikâyetleri ve anketler yoluyla yeni sözleşmedeki istekleri tespit edelim. İşçilerin kendi aralarında seçeceği temsilciler, sendikalar ve uzmanlardan oluşan bir heyet bu istekleri incelemelidir. Ve işçilerin isteklerini bir sözleşme taslağı haline getirmelidir. Bu taslak çoğaltılarak bütün işçilere dağıtılmalıdır. Toplantılar düzenlenerek işçilerin bu taslak üzerinde tekte ve aleyhte görüşleri alınmalıdır. Yapılan düzeltmelerden sonra işçilerin aylanına sunulmalıdır. Kabul halinde bu taslak, işçilerin Sözleşme Tasarısı olarak işverene sunulmalıdır.

GÖRÜŞME AŞAMASINDA: İşverene yapılan görüşme ler düzenli olarak işçilere telefonla haber verilmelidir.

Patronla yapılan görüşmelerde mutlaka işçilerin seçtiği işçi arkadaşları katılmalıdır.

KARAR AŞAMASINDA: Görüşmelerin neticesinde mutla ke ve mutlak işçilerin oyuna sunulur karar verilmelidir. İster sözleşmenin imzalanması, ister grev kararı olsun mutlak işçilerin oyuna bağışmalıdır. İşçilerin kabul ettiği karar uygulanmalıdır.

Gelecek aylarımızda Toplu İş Sözleşmeleri konusunda sınıf sendikacılığı anlayışını açıklamaya devam edeceğiz...

GERÇEK SENDİKACILIK. SINIF SENDİKACILIĞI

TOPLU İŞ SÖZLEŞMELERİ, SINIF MÜCADELESİNİN BİR PARÇASIDIR. (I)

Sendikaların yapıldığı sözleşmeler sendikaların niteliğini ortaya çıkardığı gibi önemli bir göstergeside toplu iş sözleşmesini anlayış ve bu anlayışa uygun olarak görüşmeleri yürütüş ve yapıp şeklidir.

Toplu İş Sözleşmelerinin işçi sınıfının mücadelesindeki önemli, yalnızca işçilere bir takım yeni ekonomik haklar elde edilmesini değildir. Aynı zamanda, onun kadar önemli olan işçilere burjuvazi (patron sınıfı) karşısında kendi sınıf güçlerini göstermesidir.

Sınıf sendikacılığı, Toplu İş Sözleşmelerinin bu açıdan değerlendirildi ve «sınıf mücadelesinde önemli bir araç haline getirmeye çalışıyor. Bu anlayış toplu sözleşmenin yapıp ve yürütüş biçimini de çok önemli bir şekilde etkiler. Bu gün bir çok sendika kapalı kapılar ardında sözleşmeleri imzalarken kendilerine «devrimci» diyen bazı sendikalar bile işçileri sözleşmeye katılmadığını yollamıyor. İşçilerin, patronların etkisinde kalabileceğini, genel bir sözleşme düzenini değil yalnız kendisini ve işyerini düşünürler bu yüzden sözleşmelere işçileri katmamalı demektirler. Tabii ki onlar, toplu sözleşmeleri, sınıf mücadelesinin bir parçası olarak göremedikleri için onları işçilerin mücadele içinde bilincelenecəğı gerçeğine inanmazlar.

Yine bazı adı «devrimci» sendikalar ise bütün işçilerin görüşmelerde katılmasını ısrar ediyorlar. O zaman «sendika» teşkilatları kurmağa ne gerek olur? Örgütü, örgüt disiplinine güvensizliği getiren bu metot da sınıf sendika çiliği anlayışıyla çelişmektedir.

Biz sınıf sendikacılığı doğrultusunda, Toplu sözleşmelerin yapılması ve yürütülmesinde emek olarak nasıl dayanışma gerektirdiği ısrar edeceğiz. (Ki, bu gün bu yöntem, bazı sendikalarla uygulanmağa çalışılmaktadır.)

lik önce şunu belirtelim:

İşçilerin toplu sözleşme hazırlık, görüşme ve kararına aktif ve bilinci şekilde katılması amaçlanır.

Toplu İş Sözleşmelerinde, görüşmelerde istenecek haklardan, patronla sözleşmenin imzalanmasına kadar bütün aşamalarda işçiler söz ve karar sahibi olmalıdır.

Sınıf sendikacılığı anlayışıyla Toplu Sözleşme yapış yöntemini şöyle özetleyebiliriz:

HAZIRLIK AŞAMASINDA: İşçilerin eski sözleşmelerindeki şikâyetleri ve anketler yoluyla yeni sözleşmedeki istekleri tespit edelim. İşçilerin kendi aralarında seçeceği temsilciler, sendikalar ve uzmanlardan oluşan bir heyet bu istekleri incelemelidir. Ve işçilerin isteklerini bir sözleşme taslağı haline getirmelidir. Bu taslak çoğaltılarak bütün işçilere dağıtılmalıdır. Toplantılar düzenlenerek işçilerin bu taslak üzerinde tekte ve aleyhte görüşleri alınmalıdır. Yapılan düzeltmelerden sonra işçilerin aylanına sunulmalıdır. Kabul halinde bu taslak, işçilerin Sözleşme Tasarısı olarak işverene sunulmalıdır.

GÖRÜŞME AŞAMASINDA: İşverene yapılan görüşme ler düzenli olarak işçilere telefonla haber verilmelidir.

Patronla yapılan görüşmelerde mutlaka işçilerin seçtiği işçi arkadaşları katılmalıdır.

KARAR AŞAMASINDA: Görüşmelerin neticesinde mutla ke ve mutlak işçilerin oyuna sunulur karar verilmelidir. İster sözleşmenin imzalanması, ister grev kararı olsun mutlak işçilerin oyuna bağışmalıdır. İşçilerin kabul ettiği karar uygulanmalıdır.

Gelecek aylarımızda Toplu İş Sözleşmeleri konusunda sınıf sendikacılığı anlayışını açıklamaya devam edeceğiz...